

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., ve věci

žalobce: **O. R.**

státní příslušnost Ukrajina

zastoupený advokátem JUDr. Karlem Vodičkou, LL.M.,

sídlem Kyjevská 77, 326 00 Plzeň

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**

sídlem Náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 9. 2019, č. j. MV- 117759-4/SO-2019, ve věci
vydání zaměstnanecké karty

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 13. 9. 2019, č. j. MV- 117759-4/SO-2019, jímž bylo k odvolání žalobce změněno usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 23. 7. 2019, č. j. OAM- 14262-22/ZM-2018 (dále jen „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“) tak, že se žádost žalobce zamítá a zaměstnanecká karta se podle ust. § 46 odst. 6 písm. a) ve spojení s ust. § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v rozhodném znění (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) nevydává, neboť byla zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území.
2. V podané žalobě žalobce uvedl tyto žalobní body:
 - 1) Žalobce namítl, že není pravdou, že by jím byl rozvázán pracovní poměr ve zkušební době, byť předpokládá, že existuje dokument, který je takto označen a jím podepsán. Tento dokument byl žalobci dne 18. 7. 2018 předložen pracovníkem personálního útvaru společnosti TATRA METALURGIE a. s. panem L. D., a to s odůvodněním, že se jedná o potvrzení o zdravotním pojištění. Žalobce panu D. důvěřoval, protože nebyl schopen obsah dokumentu přečíst, neboť neovládá český jazyk a čtení latinky. Žalobce nikdy neprojevil vůli zrušit pracovní poměr u označeného zaměstnavatele ve zkušební době, neměl k tomu žádný důvod a domnívá se, že dokument mu byl podstrčen z toho důvodu, že nepodával očekávaný pracovní výkon a dále také, že v tehdejší době jednal o budoucím zaměstnání u družstva ALMAX WORK Holding.
 - 2) Dále žalobce namítl, že dne 19. 7. 2018 si hodlal vyzvednout zaměstnaneckou kartu, která mu nebyla vydána bez jakéhokoli odůvodnění. Správní orgán I. stupně nevyšvětlil žalobci svůj postup. Tomu byl přítomen také pan D. S., nar. X.
3. Žalovaná ve vyjádření uvedla, že pokud jde o námitku žalobce, že není pravdou rozvázání jeho pracovního poměru ve zkušební době, tato byla uplatněna až v podané žalobě a ve správním řízení nebylo ukončení jeho pracovního poměru nijak zpochybňováno. Pokud jde o námitku, že dokument o zrušení pracovního poměru na vlastní žádost mu byl podstrčen a žalobce jeho obsah nebyl schopen s ohledem na neznalost českého jazyka a latinky přečíst, žalovaná uvedla, že bylo na žalobci, aby si střežil svá práva ve smyslu zásady vigilantibus iura skripta sunt a aby si v případě neznalosti českého jazyka zajistil pomoc důvěryhodné osoby, případně tlumočníka. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby.
4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen „s. ř. s.“) a byl vázán žalobními body uvedenými v žalobě.
5. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že dne 4. 4. 2018 podal žalobce na Generálním konzulátu České republiky ve Lvově žádost o vydání zaměstnanecké karty podle § 42g odst. 2 zákona o pobytu cizinců, a tato byla předána správnímu orgánu I. stupně. Jako účel pobytu předložil žalobce pracovní smlouvu ze dne 8. 2. 2018 se

zaměstnavatelem TATRA METALURGIE a. s. sjednanou na dobu určitou dva roky s tím, že pracovní poměr vzniká následujícím dnem po předložení potvrzení o splnění podmínek pro vydání zaměstnanecké karty Ministerstvem vnitra a zdravotní způsobilosti k práci. Z předkládací zprávy ze dne 31. 5. 2018 vydané správním orgánem I. stupně vyplývá, že bylo navrženo vydat žalobci povolení k dlouhodobému pobytu podle ust. § 42g odst. 2 zákona o pobytu cizinců s dobou platnosti od 1. 7. 2018, případně od pořízení biometrických údajů, na 2 roky. Dne 9. 7. 2018 bylo žalobci vydáno Potvrzení o splnění podmínek pro vydání povolení k dlouhodobému pobytu- zaměstnanecké karty, kdy na základě tohoto potvrzení mohl být žalobce od vydání potvrzení do dne ukončení řízení o vydání zaměstnanecké karty přijat do zaměstnání. Téhož dne převzal žalobce výzvu k převzetí průkazu o povolení dlouhodobého pobytu (zaměstnanecké karty), a to na den 19. 7. 2018. Dne 19. 7. 2018 obdržel správní orgán I. stupně sdělení Úřadu práce ČR, Krajské pobočky v Plzni o ukončení zaměstnání žalobce u zaměstnavatele TATRA METALURGIE, kdy pracovní poměr skončil dne 18. 7. 2018 ve zkušební době na žádost zaměstnance. Součástí tohoto sdělení bylo i přiložené rozhodnutí Úřadu práce ČR- krajské pobočky v Plzni ze dne 26. 6. 2018, kterým bylo žalobci vydáno podle § 92 odst. 1 a § 89 odst. 3 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, v platném znění (dále jen „zákon o zaměstnanosti“) povolení k zaměstnání u společnosti ALMAX WORK- Holding, družstvo na dobu od 2. 7. 2018 do 1. 7. 2020.

6. Následně dne 13. 8. 2018 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, č. j. OAM- 142262-13/ZM- 2018, kterým zastavil řízení o žádosti žalobce podle ust. § 169r odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Toto rozhodnutí napadl žalobce včasným odvoláním, kterému bylo vyhověno, když žalovaný rozhodnutím dne 26. 4. 2019, č. j. MV- 104338-4/SO-2018 rozhodl o vrácení věci správnímu orgánu I. stupně k novému projednání.
7. Po vrácení věci správnímu orgánu I. stupně byl žalobce dne 3. června 2019 vyzván k uplatnění možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádřit se k nim. Dne 9. 7. 2019 byla správnímu orgánu I. stupně doručena plná moc pro paní T. R. spolu s vyjádřením k podkladům rozhodnutí, v němž žalobce uvedl, že všechny náležitosti pro vydání zaměstnanecké karty splnil. Následně vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí již druhé v pořadí, a to dne 23. 7. 2019, č. j. OAM-14262-22/ZM-2018, kterým žádost žalobce zamítl a rozhodl o nevydání zaměstnanecké karty dle § 46 odst. 6 písm. b) zákona o pobytu cizinců, neboť žalobce nesplňuje podmínku uvedenou v § 42g odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Proti tomuto usnesení podal žalobce odvolání, ve kterém uvedl, že zaměstnanecká karta mu nebyla vydána nikoliv z důvodů na jeho straně. Při osobní návštěvě pracoviště OAMP mu bylo vydání karty bez odůvodnění odmítnuto. Žalobci bylo vydáno potvrzení o splnění podmínek pro vydání karty a odkaz správního orgánu na § 169t odst. 7 zákona o pobytu cizinců není správný za situace, kdy žalobce podal žádost o udělení souhlasu se změnou zaměstnavatele. O odvolání bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím, ve kterém žalovaná změnila výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak, že se žádost žalobce zamítá a zaměstnanecká karta se podle § 46 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců nevydává, neboť byla zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území.
8. Podle § 169t odst. 7 písm. a) zákona o pobytu cizinců v rozhodném znění, v případě vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo prodloužení jeho platnosti, vydání potvrzení o přechodném pobytu na území, pobytové karty rodinného příslušníka občana Evropské unie, průkazu o povolení k pobytu pro cizince a povolení k trvalému pobytu se

vydáním rozhodnutí rozumí převzetí průkazu o povolení k pobytu, jde-li o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo prodloužení jeho platnosti.

9. Podle § 46 odst. 6 písm. b) zákona o pobytu cizinců v rozhodném znění, pro zaměstnaneckou kartu platí obdobně odstavce 1 věta druhá a § 55 odst. 1, § 58 odst. 3 a § 62 odst. 1 vztahující se na dlouhodobé vízum. Ministerstvo zaměstnaneckou kartu nevydává z důvodů uvedených v § 56, s výjimkou důvodu uvedeného v § 56 odst. 1 písm. f).
10. Podle § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců v rozhodném znění, dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže pobyt cizince na území není v zájmu České republiky nebo je zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území.
11. Obsahem prvního žalobního bodu byly okolnosti popisující ukončení pracovního poměru u zaměstnavatele TATRA METALURGIE. Žalobce tvrdil, že mu byl personálním pracovníkem zaměstnavatele podstrčen k podpisu dokument, o kterém se žalobce mylně domníval, že se jedná o potvrzení o zdravotním pojištění. Žalobce zdůraznil, že neměl žádný důvod ukončit pracovní poměr u uvedeného zaměstnavatele. Na základě obsahu správních spisů má krajský soud za prokázané, že tuto žalobní námitku žalobce poprvé uplatnil až v podané správní žalobě. V průběhu správního řízení žádnou z těchto okolností neuvedl, ač mohl. S neuplatněnou námitkou se nemohla žalovaná vypořádat ani v napadeném rozhodnutí. V této souvislosti krajský soud poukazuje na ust. § 82 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen „správní řád“), upravující tzv. koncentraci řízení, když stanovuje, že *k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Namítá-li účastník, že mu nebylo umožněno učinit v řízení v prvním stupni určitý úkon, musí být tento úkon učiněn spolu s odvoláním.* Zásada koncentrace řízení dle § 82 odst. 4 správního řádu vychází z premisy, že správní řízení se má zásadně odehrávat před správním orgánem I. stupně. Jedná se o procesní institut, který je součástí komplexu práv a povinností účastníka řízení a povinností správního orgánu v řízení v prvním stupni. Pro rozhodování správního orgánu v prvním stupni je rozhodující skutkový a právní stav v době vydání rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu – dále jen „NSS“ – ze dne 7. 4. 2011, č. j. 1 As 24/2011-79). V řízení zahájeném na návrh účastníka je tak tvrzení účastníka určující pro vymezení správním orgánem posuzovaného skutkového stavu, a proto je okamžik koncentrace řízení dán vydáním rozhodnutí dle § 71 odst. 2 správního řádu, tedy jeho vypravením. Smyslem úpravy § 71 správního řádu je postavit najisto okamžik, od něhož je podoba rozhodnutí nutno považovat za konečnou a od něž již nemůže správní orgán rozhodnutí měnit (s výjimkou zákonem upravených postupů). Je pak logické, že za tento okamžik musí být považován moment, kdy se rozhodnutí projeví navenek (srov. rozsudek NSS ze dne 16. 4. 2010, č. j. 7 As 11/2010-134, č. 2122/2010 Sb. NSS).
12. Žalobce v podané žalobě netvrdí žádné okolnosti o tom, proč nemohl tvrzenou námitku uvést již dříve. Krajský soud připomíná, že pokud žalobce spatřoval v ukončení pracovního poměru u zaměstnavatele TATRA METALURGIE jakoukoliv nezákonnost, měl možnost bránit se prostředky soukromého práva, mimo jiné podáním žaloby na neplatnost rozvázání pracovního poměru dle ust. § 72 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, v platném znění, který stanoví, že *neplatnost rozvázání pracovního poměru výpovědí, okamžitým zrušením, zrušením ve zkušební době nebo dohodou může jak zaměstnavatel, tak i zaměstnanec uplatnit u soudu nejpozději ve lhůtě 2 měsíců ode dne, kdy měl pracovní poměr*

skončit tímto rozvázáním. Úkolem správního soudu není přezkoumávat skutečnosti týkající se pracovního práva. Správní orgán I. stupně vycházel z dokumentu potvrzujícího ukončení pracovního poměru žalobce, a z toho důvodu zamítl žádost žalobce a zaměstnaneckou kartu mu nevydal. Tento žalobní bod tedy krajský soud důvodným neshledal.

13. V dalším žalobním tvrzení žalobce uvedl, že mu správním orgánem I. stupně nebylo odepření vydání zaměstnanecké karty nijak odůvodněno. Krajský soud má obsahem správních spisů za prokázané, že žalobci byla rozhodnutí správních orgánů obou stupňů řádně doručena a tudíž nelze zpochybnit, že žalobce byl s jejich obsahem obeznámen. Krajskému soudu tedy není zřejmé, jakým jiným způsobem mělo být odepření zaměstnanecké karty žalobci ještě dále vysvětleno. Žalobní tvrzení nemá racionální základ a lze je považovat za účelové. Jeho důvodnost nebyla soudem shledána.
14. S ohledem na shora uvedenou argumentaci krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
15. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšné žalované nebyla přiznána náhrada nákladů řízení proti žalobci, neboť její náklady podle obsahu soudního spisu nepřesáhly běžnou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 24. března 2021

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu